

Scénář - Ing. Hana Bauerová

Paní učitelka Hana Bauerová spojila většinu svého života se základní školou Jaroslava Seiferta. Narodila se 16.4.1956 a tuto školu navštěvovala i jako žákyně.

Jak se od té doby škola změnila?

Ta škola nevypadala, tak jak teď, protože v přízemí a prvním patře byla základní 9-letá škola, která měla číslo 60 a druhé patro a třetí patro byla 61 základní 9-letá škola, a tam jsem chodila já.

Paní Bauerová má učitelství takzvaně v krvi a podle toho vypadala i její školní docházka.

Já jsem byla strasně hodná, protože můj děda byl pan učitel a končil v roce 57 na té škole. Takže já jsem jako ty učitele, kteří mě učili, znali mého dědu a já jsem byla takový trouba, který se učil, měla jsem 1,2, byla jsem strašně hodná.

Její bezproblémové dětství narušil srpen 1968. Když přišla vojska Varšavské smlouvy, zrovna byla na rodinné dovolené na Slovensku, ze které se potom dobrodružně vracela.

Jsme byli v Olomouci, tam byla taková křižovatka a ona byla jako takhle, takhle to byl pravý úhel. My jsme takhle jeli a najednou z ničeho nic, tadyhle takhle zprava vyrazil tank. A ten tank jak jel strašně rychle a zahybal do toho pravého úhlu, tak on se jakoby šoupal. Ted' se šoupal na nás, jak my jsme jeli. Táta tenkrát řídil a vjel na chodník, a kdyby vjel na chodník tak nás ten tank, jakoby vzal. A ono jim to bylo tak nějak jako jedno. Proste oni jeli tankem a zahruli.

Základní školu i gymnázium vystudovala bez problému, ale když chtěla studovat na doktorku, tak zasáhli síly, které nemohla ovlivnit.

*Jenže v tu dobu to bylo takový jako složitý, když byl rodič nějaký takový lékař a tak dále, tak se moc jako nechtělo, aby děti jako pokračovali, měli vysokou školu. To je jedna věc. Druhá věc byla, že jsem nebyla v SSM, **což byl socialistický svaz mládeže**. Rodiče nebyli komunisté a tenkrát to bylo tak, že když dítě chtělo jít někam na vysokou školu, tak oni se jakoby ptali, takovejch pouličních výborů*

Na medicínu ji nevzali, ale nakonec nastoupila a vystudovala vysokou školu chemicko-technologickou.

Na začátku pracovala v oboru, který vystudovala, ale potom, co sama měla dva syny, začala přemýšlet, co dál za kariéru.

Narodil se nám další syn, a já když jsem měla jít nazpátek do práce, tak jsem zjistila, že na té škole Vlkova, odchází učitelka, která učila chemii ještě mě, no tak jsem tam šla za paní ředitelkou a ta byla strašně ráda, že nebude shánět žádnou paní učitelku a já jsem tam nastoupila

U učitelství nakonec zůstala až do důchodu.

Učila jsem teda matematiku, fyziku, chemii a mě to, rozhodně mě to bavilo mnohem víc než, kdybych někde seděla u tepelných trubic a zaznamenávala čísla tepelných trubic.

Před dvěma lety paní učitelka odešla do zaslouženého důchodu. My bychom ale byli rádi, kdyby alespoň na chvíli mohla učit i nás.